

7 SEP. 1981

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR

EVANGÉLIUMI

KERESZTYÉNEKHEZ

XXX. ÉVFOLYAM 6-SZ. 1981

SZEPTEMBER

Senki a te ifjúságodat meg ne vessa;
hanem légy példa a hívőknek a beszédben,
a magaviseletben, a szeretetben, a lé-
tekben, a hitben, a tisztaságban.

Pál első levele Timótheushoz
4. rész 12. verse

M E G H Í V Ó

Szeretettel meghívjuk magyar honfitársainkat
hozzátartozóikkal és barátaikkal együtt a

30-ik

Őszi Vásár- -ra,

melyet a Lórántffy Zsuzsanna
Nőegylet rendez V A S Á R N A P

OKTÓBER 18-án

a Protestáns Egyház Köz-
pontjában. Prolongación
4a Avenida con 3a Trans-
versal de Altamira. Urb.
La Castellana

Reggel 9-kor
Okumenikus isten-
tiszteletet
tartunk.

A Vásárt
10 órakor
nyitjuk.

Gazdag választék
magyar népművészeti
tárgyakban, kézzel
festett porcellánok-
ban és kézimunkákban.

A legfinomabb magyar
ételeket és
süteményeket
szolgáljuk fel.

5 órakor kezdődik a
N A G Y S O R S O L Á S

melyen értékes tárgyakat nyerhet.
M Á R M O S T vegye meg
s o r s j e g y é t !

Szívesen látjuk gyermekeit, akik részére
K I S - S O R S O L Á S T rendeztünk.

Az Ő S Z I V Á S Á R teljes jövedelmét
j ó t é k o n y c é l r a fordítjuk.

A R E N D E Z Ő S É G

az Atyának, a Fiúnak, a Szentléleknek nevében
. Ámen.

Ének: Egyedüli reményem, ó, Isten csak Te
vagy /132.ének 1-2. verse/

Imádság: Mint a szarvas a folyóvizre, úgy ki-
vándorok az én lelkem Hozzád, ó Uram! Hálát
adok mindazért a sok jótéteményedért, melyek-
kel nap mint nap elhalmozol. Hálát adok min-
denek fölött azért, hogy Jézus Krisztusban
engem is gyermekeddé fogadtál. Atyám, úgy sze-
retnék azok között lenni, akik most a te há-
zadban istentiszteletre gyülekeznek. De tu-
dom, hogy Te mindenütt jelen vagy, s különösen közel vagy azok-
hoz, akik magányban, egyedülletben keresnek téged. Éreztesd
azért velem jelenlétedet ebben az órában is, s áldd meg e per-
ceket, amelyeket előtted való csendességben töltök. Erősítsd a
hitben s az irántad való szeretetben, hogy lelkileg megújulva
térjek vissza a hétköznapi tennivalóimhoz, s jó kedvvel, s
egészségben végezhessem munkámat szent neved dicsőségére a Jé-
zus Krisztus által. Ámen.

/Házi oltár: Terray László/

Ige: "Elfáradnak az ifjak, és meglankadnak, megtántorodnak a
legkülönbek is.

De akik az Urban biznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint
a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fá-
radnak el!"

Ézsaiás 40,30-31.

Milyen biztató, milyen ihlető ennek az igének már csak
az olvasása is: van fáradtság, van megújító erő, és ez a miénk
lehet.

Csodálkozni szoktunk azon, hogy mennyire panaszkodnak
még a fiatalok is, fáradtak, ~~nem bírnak~~ eleget tenni a követelmé-
nyeknek. A mai élet követelményei minden erejüket próbára te-
szi.

De mennyivel inkább megfáradnak azok, akik már nem fiata-
lok. A mai világ gazdagabb, az emberi élet hosszabb lett, de
a multhoz képest mennyivel több a kimerült, idő előtt megrokkant,
idegbeteg emberek száma. Mert nagyobb a hajsza, több a követel-
mény, és könyörtelen az élet a gyöngébbekkel szemben. Bizony
korábban belefárad az életbe az ember ma, mint régen.

A megfáradás azonban nem fizikai, hanem szellemi és lelki
is lehet. Amikor az életbe belefárad az ember, legtöbbször nem

a testi erőt fogynak el, hanem a belső energiája. Nem azoknak van idegösszeomlásuk, akik napi 15-20 órai munka után esnek össze, hanem akik belül nem bírják már a lelki terhet, a feszültséget. Ami alatt igazán összerokad az ember, az a lelki megkeményedése, közömbössége, gonoszsága, bűnei. Mert bünt nem lehet büntetlenül elkövetni. Ahogy a testi fertőzés beteggé teszi az embert, éppúgy teszi lelkileg beteggé, nyomorékká az embert a bűn. A lélektan azt mondja a bűn helyett: gátlás, szorongás, elfojtás, megfosztás, kisebbségi érzés, félelem. De tudjuk, hogy mindezek mélyén a bűn valamilyen formája – a magunké, vagy másoké – rejtőzik. S ezeknek vége a belső elfáradás, vagy összeomlás.

Végül megfárad az ember, ha nem a bűnei terhét hordozza, hanem a fájdalom terhét. A fájdalom, a szenvedés, ha az ember egyedül hordozza, előbb-utóbb a kifáradáshoz vezet. A kifáradás életuntasághoz. S az életuntaság az értelmetlen halál közelében van. Mert hiányzik az erő, mely győz a fáradtság felett.

Az ige azonban szabadító ige, mert elmondja a titkát, hogy lehet urrá lenni a fáradtság felett. S ez a hit, vagy az ige szavával: az *Urba* vetett bizalom.

Mi ez a bizalom? Nem valami hiszékenység, vagy erőtlen reménykedés. Hanem amikor emberi erőimnek végére értem, s olyan lelkelem, mint a teljesen kikapadt forrás, akkor mindenestől beleteszem az életemet Isten kezébe. Nem feltételekkel, nem bizonytalanokodva, hanem úgy mint amikor a süllyedő hajóról a mentőcsónakba szállva rábizzá magát a törékeny, de biztos kis alkotmányra. S vele révbe ér.

Mihelyt feltétlen hittel rábizzuk magunkat Isten kezére, egyszerre erők kezdenek felfakadni a lelkünk mélyén. Békességünk van, mert az Úr kezében vagyunk. Reményünk támad újra, mert Isten a holnapnak is ura. Valóságosak lesznek a kegyelem erői, s érezzük Pál apostol szavának igazát: amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős, mert az Isten ereje az emberi erőtlenségben lesz nyilvánvaló.

S mi már, akik keresztyének vagyunk, azaz a Krisztus követői, azt is tudjuk, hogy az erőt kibem adja nekünk Isten: Jézus Krisztusban. Megtapasztaljuk Jézus szavának igazát: aki hisz bennem, élő viznek folyamai ömlenek annak belsejéből. Vagyis a Krisztusba vetett igaz hit által mi is átéljük az apostol vallomását: Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.

Nincs azért olyan magány, amelyet meg ne áldana Isten, ha hittel fordulunk hozzá. Ő az igazi, megújító erő forrása. Amen.

Közös imádság: Miatvánk.

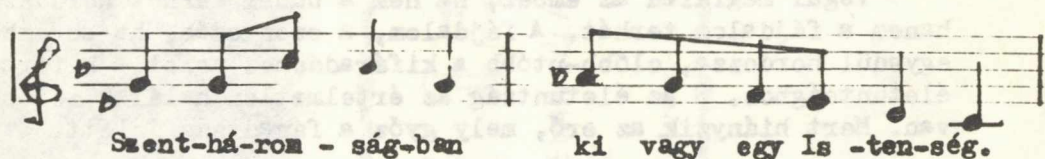
Bnaki: a 132. ének 4-5. verse.

Aldás: Aki az Urban bizik, ereje megújul. Amen.

ÉNEK

Debrecen, 1774

4. Imád téged a napnak fényessége, 6. Imádlak én is téged, Teremtőmet,
Az éjszakának titkos szeretésége; Gondviselőmet és Idvezítőmet,
Imád a holdnak őteljessége: Magasztalómet s erősítőmet:
A csillagoknak szép ékessége. Én Istenemet, egy segítőtmet.

8. Imádlak téged, egyedül Uramat, Nem vetem másban én bizodalmanat:
Mikor imádlak, halld meg én szómat, Ird be könyvedbe hódolásomat.

A teljes, 8 verses ének a magyar protestáns ének-kinos egyik gyöngyszeme, a hazai Énekeskönyvünk 251. számú darabja. Írója Ráday Pál /1677-1733/ II. Rákóczi Ferenc vezérlő fejedelemnek, a kuruc felkelés és szabadságharc vezetőjének udvari kancellárja. Míg életet és hitet árasztó könyvecskéjének címe: Lelki hódolás.

REMÉNYIK SÁNDOR KEGYELEM

Először sírsz.
Azután átkozódsz.
Azután imádkozol.
Azután megfeszited
Körömszakadtig maradék-erőd,
Akarsz, egetostromló akarattal -
S a lehetetlenség konok falán
Zuzod véresre koponyád.
Azután elalélsz.
S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.
Utoljára is tompa kábulattal,
Szótlatlanul, gondolattalanul
Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:
A bűn, a betegség, a nyomoruság,
A mindennapi szörnyű szürkesség
Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor - magától - megnyílik az ég,
Mely nem tárult ki átokra, imára,
Erő, akarat, kétségbeesés,
Bűnbánat - hasztalanul ostromolták.
Akkor magától megnyílik az ég,
s egy pici csillag sétál szembe véled,
S olyan közel jön, szépen mosolyogva
Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor - magától - szűnik a vihar,
Akkor - magától - minden elcsitul,
Akkor - magától - éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy magától - friss gyümölcs terem.

Ez a magától: az a Kegyelem.

- . -

Reményik Sándor /1890-1941/ nagy hatású erdélyi lírikus.
Az első világháború után kelt irredenta "Végvéri" ver-
sei közismertek. Elcsöndesedő és elmélyülő lirájának val-
lásos versei közül való talán legismertebb verse a Ke-
gyelem.

GONDNOKI JELENTÉS

"ÉLETÜNKET ÉS VÉRÜNKET - DE SZÉNÁNKAT NEM!"

"NEMCSAK KENYERREL ÉL AZ EMBER" /De anélkül éhenhal./

Testvéreim megértése és bocsánata reményében helyezem cik-
kem fülé ezt a címet és alcímet, de ezek a magyar történelmi és bib-
liai idézetek jutottak eszembe, amikor legutóbbi presbiteri gyűlé-
sünkön pénztárosunk, kezében a félévi jelentéssel ismertette anya-
gi helyzetünket - és pénztárunk kongó ürességét. Mi és egyhástag-
jaink is olyan lelkesedéssel ígértünk segítséget a lelkészproblé-
mánk megoldására és gyülekezetünk jövőjének biztosítására a vélemény-
kutatás céljából szétküldött és megválaszolt kérdőíveken, mint ami-
lyennel egykori honatyáink válaszoltak Mária Terézia királynőnek,
aki a kis trónörökösrel a karján megjelent a pozsonyi országgyűlés
előtt. Most viszont sajnos, nem is egészen egy év után megdöbbenés-
sel kellett tudomásul vennünk, hogy pénztárosunk kereken 30.000.-
Bs hiányról kénytelen jelentést tenni. Bizony ennek kifizetéséhez
a sok szép szó és ígélet után tevőleges jóakaratra és pozitív rény-
kedésre van szükség.

Mindenesetre Gyülekezetünk vezetősége nem gondatlanul és nem
felelőtlenül járt el, amikor a lelkészválságot és a gyülekezet jö-
vőjének kérdését megoldani akarta. Intézkedései előtt széleskörű
vélemény-kutatást végzett egyháztagjaink között, hogy határozatát
és döntését a nagy többség véleményére és ajánlására alapozza.

Ha testvéreink akkor másként látták volna a helyzet megoldását,
és más véleményt nyilvánítottak volna a visszaküldött kérdőíveken,
amelynek 60.3 %-át aláírták, és ha akkor nem bátorították volna
a presbitériumot a lépések meghozatalára, akkor talán MA NEM LENNE
lelkészünk, vagy esetleg SAJÁT GYÜLEKEZETÜNK SEM.

A vélemény-kutatás eredményeit közöltük az "Üzenet" 1980. évi
5. számában. Ebből most csak néhány adatot közlök a később érke-
zett válaszok adataival kiegészítve. Nos, összesen 76 válasz ér-
kezett a kérdőívekre. Ha általában 3 személyt számítunk egy család-
főhöz tartozónak, ez kb. 228 személy véleményét tükrözi. A választ
adók 97 %-a tartotta életképesnek a gyülekezetet és szükségesnek a
fennmaradását. A válaszolók 74 %-a olyan magyar lelkész jövetelét
tartotta szükségesnek, aki teljes idejét a Gyülekezetnek szenteli.
75 % hajlandónak nyilatkozott nagyobb anyagi áldozat meghozatalá-
ra, hogy céljainkat megvalósíthassuk.

Ez a 75 % 54 családfőt jelent. Ezzel szemben a mai napig
CSAK 14 EGYHÁZTAG EMELTE MEG HOZZÁJÁRULÁSÁT a gyülekezet fenntar-
tásához.

Ennek ellenére - Isten segítségével - sikerült sok részered-
ményt elérni. Van teljes idővel szolgáló lelképásztorunk. Egyházi

életünk fellendült. Istentiszteleteink látogatottsága megsokszorozódott. Ismét látunk gyermekeket, ifjakat magunk között. Van szépen látogatott hittanóránk, konfirmációi előkészítőnk. Az eredmények tükröződnek a perselypénz összegében is. Míg az 1980 évi összperselyünk 8.000.- Bs-t tett ki, s 1981 első felére 7.500.- Bs-t vettünk fel, ezzel szemben az elmúlt félévben ennek csaknem kétszerese: 13.948.- Bs folyt.be. DE A GYŰLEKEZETET NEM LEHET CSAK PERSELYPÉNYBŐL FENNTARTANI, s főleg akkor nem, ha a többi bevételek messze alulmaradtak az előirányzott költségvetéshez képest.

A vélemény-kutatással párhuzamosan komoly erőfeszítéseket fejtettünk ki a lelkészkeresés terén is. Ezek alapján összehívhatuk a múlt év szeptember 14-i Rendkívüli Közgyűlést, mely meghívta dr. Domján Jánost teljesidős gyülekezeti lelkésznek. A Közgyűlés felhatalmazta a presbitériumot 24.000.- Bs póthitel előteremtésére és felhasználására. A Közgyűlésen uralkodó lelkes hangulat hatása alatt Nőegyletünk felajánlotta a lelkészlakás felújítását. Egy hitestvérünk a helyettes lelkész és lelkész utiköltségének fedezetér előre fizetett egyházi járulék fejében feajánlott és átadott 15.000.- Bs-t. Ebben a lelkes időszakban 11 testvérünk adománnyal járult hozzá a rendkívüli kiadások fedezésére. Az adományokat az "Üzenet" múlt év 6. számában nyugtáztuk. Mivel ekkor legsúlyosabb gondjaink megoldódtak, mindenki boldog volt, és úgy érezte, hogy megtette kötelességét. A presbitérium ezek után kidolgozta az 1981. évi költségvetést, amit az évi Rendes Közgyűlés január végén elfogadott.

A váratlan kiadások azonban időközben most is jelentkeztek. Egyik állandó költségvetési tételünk a Közös Egyház kiadásaihoz való hozzájárulás. Bár ennek nagyságát csak február végén tudjuk meg a költségvetésünkben ennek összegét megemeltük, mert az egyházi építések és berendezések alapos tatarozásra, javításra szorultak. Nos az előirányzott magas, 20.000.- Bs összeg helyett az elkerülhetetlen tetőszigetelési munkák miatt 38.335.- Bs- kell kifizetnünk.

A magas pénztári hiány azonban nemcsak egyes kiadási tételekre kevesebbre becsléséből adódott, HANEM A TERVEZETT BEVÉTELI TÉTELEK BE NEM FIZETÉSÉBŐL. Az alábbiakban főbb vonalaiban ismertetem a fennálló hiányokat mind a bevételi, mind a kiadási oldalon, először feltüntetve az előirányzott, azután a tényleges tételt és a különbséget. Az egymástól lényegesen el nem térő tételeket nem tüntetem fel:

BEVÉTELEK 1981. január 1-június 30 közt:

egyházi hozzájárulás:

előír.	32.500.-	Bs	tényleges	20.910.-	hiány	-11.590.-
Perselyp.	7.500.-	"	"	13.948.-	többl.	+6.448.-
Adományok	6.000.-	"	"	3.360.-	hiány	-2.640.-
Céladom.	9.000.-	"	"	6.691.-	hiány	-2.309.-
Lelkeszi szol.	1.500.-	"	"	700.-	hiány	- 800.-

KIADÁSOK a fenti időszakra:

Közös Egyház hozzájár.	előír.	10.000.-	tényl.	19.167.-	többl.	9.168.-
Lelkesz és h.lelk.fiz.	"	26.000.-	"	31.215.-	"	5.215.-
/fiz.+adó+bizt/						
Lelk.gazd.iroda	"	1.500.-	"	2.449.-	"	950.-
Orgonista + hely.	"	1.500.-	"	2.000.-	"	500.-
autókarbantartás	"	1.000.-	"	2.479.-	"	1.479.-

Mindezekből kitűnik, hogy tervezett bevételeink főleg a járulékok be nem fizetése következtében mélyen a számításon alul maradtak, kiadásaink viszont az előírányozottnál jóval magasabbak voltak. Gyülekezetünk az év első hat hónapjában kereken 30.000.- Bs hiányt szenvedett költségvetésében. Mindent összefoglalva az történt, hogy AZ ELŐIRÁNYZOTT BEFIZETÉSEK MÉLYEN A VÁRAKOZÁSON ALUL MARADTAK, A KIADÁSOK VISZONT RESZBEN KÉNYSZERŰEN MEGUGROTTAK.

A hiányokat különleges alapokból és tartalék alapból vett kölcsönökkel fedeztük. Ezeket azonban vissza kell téríteni. Nem is mérünk arra gondolni, hogy ez a helyzet az év második felében is megismétlődhetne, mert akkor Gyülekezetünk a legsúlyosabb helyzetbe kerülne. A megoldás, ha ezt el akarjuk kerülni az, hogy mindnyájunk részéről a legkomolyabb erőfeszítésre és segíteni akarásra van elengedhetetlen szükség.

Felsoroltam a tényeket. Ezek kényszerítő erővel azt mutatják, hogy anyagi problémáinkat, sőt magának a létezésünknek lehetőségét csak úgy tudjuk megoldani, ha mindnyájan összefogunk, álljuk ígéreteinket, s megemeljük egyházi járulékaikat, az elmaradt összeget mielőbb befizetjük. Nem szabad elfelejteni, hogy a teljes idővel szolgáló lelkészünk meghívásának az volt az előfeltétele, hogy hivatásunk nagy számban megígérték az anyagi terhek viselésének megosztását. Elképzelhetetlen, hogy amikor kényszerből tudomásul vesszük az élelem, a ruházat, a fizetés, a repülőjegy és mozijegy árának, és általában az életszükségleteknek sok százalékos emelkedését, ugyanakkor egyházi járulékaikat - ha egyáltalában befizetjük, noha ígéretet tettünk rá - havi 5, 10, 15 vagy 20 boliváros szinten tartjuk, mint sok évvel ezelőtt, amikor a mi jövedelmeink is jóval a jelen

keresetünk alatt voltak.

Ezért ez év szeptember utolsó vasárnapjára mindenképpen ismét Rendkívüli Közgyűlést kell összehívunk, hogy felhatalmazza a Presbitériumot az újabb kiadási tételek és megemelt összegek kifizetésére, és megoldást találjon a magasabb kiadásokhoz szükséges összegek előteremtésére.

Cikkemet befejezve Testvéreim loocsánatát és megértését kérem a fenti tények és igazságok közléséért és megírásáért. De valakinek el kell mondani az igazságokat.

Ezt is szeretném kifejezni, hogy mind ennek dacára nem vesztetem el bizalmamat az ősi erényben és nittestvéreim segíteni akarásában, közreműködésében és egyház-szeretetében. Hiszem, hogy bizalmamat Testvéreink igazolni fogják, s Isten megsegít bennünket!

A Presbitérium megbízásából:

Dr. Keszeg P. Béla
köndnok

URVACSORAI MEGAJÁNLÁSOK

Gyülekezetünkben hveink folytatják a felújított régi szép szokást, hogy az urasztalára megajánlják a szent jegyeket, a kenyeret és a bort. A legutóbbi két alkalommal dr. Koleszár Lászlóné, sz. Ferencz Mihály Judit és B. Sándor Gizella terítették meg az urasztalát.

Itt említjük meg, hogy a vasárnapi istentisztelet utáni találkozóra és testvéri beszélgetésre - melyen a lelkészlakban hveink népes számban vesznek részt - asszonyaink mindig hoznak süteményt, vagy küldenek kávé. Nevüket külön nem említjük meg. De örömmel jegyezzük fel, hogy mindig van, aki felhívás és kérés nélkül figyelemből - szeretetből - gondol arra, hogy a közösségben ilyen módon is szolgáljon.

LEVÉL ASSZONYOKNAK

KEDVES NŐTESTVÉREM -

SZERETETTEL KÖSZÖNTELEK !

Az idén is - mint mindig az elmúlt 30 évben - megrendezzük őszi vásárunkat: A HARMINCADIKAT! Időpontja: október 18.

30 év - hosszú idő! / a férfiak hoznának: főleg, ha nőkről van szó./

Igen, sokan az első lelkesen dolgozó asszonyok közül már nincsenek közöttünk.

Sokan már éppen csak hogy el tudnak jönni erre az októberi harmadik vasárnapra

Sokan nagyon sokat dolgoztak ez alatt a harminc év alatt - talán ez alkalommal nem tudnak, vagy nem akarnak annyit dolgozni.

Sokan a fiatalok, a gyermekeink közül talán soha nem értették meg igazán ennek az őszi vásárnak a lényegét és értelmét.

Azért most Hozzád fordulok kedves Nőtestvérem, aki még aktív, munkára kész és megértő egyháztag vagy, hogy mint az elmúlt években is titted, ebben az évben is támogasd részvételeddel és munkáddal a mi nagy ügyünket, az Őszi Vásárt! Nagyon fontos, hogy ez a vásár is jól sikerüljön. Az anyagi jelentőségéről már nem is kell, hogy beszéljek Neked. Tudod, hogy kis magyar Gyülekezetünknek állandó anyagi nehézségekkel megküzdenie, és ránk is számítanak. Inkább azt szeretném hangsúlyozni, hogy milyen fontos ez a vásár nemcsak anyagi, hanem érzelmi szempontból is nekünk.

Mert jó ezen a vásáron - akár szép idő van, akár zuhog az eső - mindnyájukat ott látni.

Jó visszaemlékezni arra, hogy ismertünk, mint ide-oda futkosó gyermeket, és most már gyermeked futkos melletted és mellettünk.

Jó férjeddal, gyermekeddel, unokáddal ugyanazon a helyen látni, és biztosnak lenni abban, hogy megint minden jól fog menni, mert most is együtt vagyunk, együtt nevetünk, bosszankodunk, vitatkozunk - de szeretjük egymást, és Isten kegyelméből együtt tudunk maradni. Ez a lényege a mi őszi vásárunknak!

Kérdezed, hogy tudod őszi vásárunkat támogatni?

1. Eljössz őszi vásárunkra családdal, barátainkkal, meghívod ismerőseidet.
2. Szeptemberben, vagy október első hetében felhívod egyházi irodánkat /33-73-52/, s bejelented, hogy
a./ be tudsz kapcsolódni a vásár-rendezés munkájába októ-

ber első, második hetében;

b./ bejelented, hogy a vásár napján milyen munkát és mennyi időre tudnál vállalni.

Ha még eddig nem dolgoztál volna velünk, jelöld meg, hogy hol szeretnél munkát vállalni: könyhán, asztaloknál eladni, pénztárt kezelni, sorsjegyet eladni, vagy vendégeket fogadni?

Ha már dolgoztál velünk valamelyik helyen, és ebben az évben ki akared cserélni, azt is jelentsd be.

Kérlek, október első hetében jelentsd be felajánlásodat is: hogy mivel tudsz az ebéduinkhöz, vagy vacsoránkhöz hozzájárulni: hidegtál, hústál, saláta, sütemény torta, amelyiket gondold.

Nagyon jól tudjuk, hogy amikor ebben az általános inflációban ezt kérjük tőled, akkor nem pár fillért kérünk. De Nőgyeletüinknek ebben az évben is - úgy mint 30 év alatt - komoly jótékony célú programja, az egyházzal szemben kötelezettsége van, amit a vásár tiszta jövedelméből szeretnénk megvalósítani.

Nőtestvéreink - olyan kevesen vagyunk. Szeretném, ha megértenétek, hogy mindnyájatok segítségére és támogatására szükségünk van.

Mégegyszer sok szeretettel köszöntelek, és várlak!!

Éva Nyerges de Matute

a Lorántffy Zsuzsanna Nőgyelet elnöknője

GYERMEKEKNEK

Az "Üzenet"-ben időről-időre gyermekeknek is közlünk olvasnivalót. Most bibliai kérdéseket teszünk fel. A választ mindenki önállóan írja meg /hittanórai tudása alapján/, vagy keresse ki a Bibliából és küldje be, vagy adja be a lelkeszi irodába. A helyes választ adók közt jutalmat sorsolunk ki.

1. Ki fejtette meg a fáraó álmát:

a./ Mit tudsz arról, aki megfejtette?

b./ Mi volt a fáraó álma, és mit jelentett?

2. "Miben", milyen módon növekedett a gyermek Jézus?

Hol van megírva a Lukács evangéliumában?

3. Ki volt Jézus 12 tanítványa?

4. Szereti-e Jézus a gyermekeket? Melyik bibliai történetből tudjuk, és hol van a történet megírva a Bibliában?/A 3 evangéliumból elég az egyiket megjelölni./

EGYHÁZUNK ÉLETEBŐL

VIDÉKI MAGYAR PROTESTÁNS EGYHÁZI MUNKA VENEZUELÁBAN - I.

Venezuelában magyar protestáns egyházi élet csak akkor kezdődött, amikor a második világháborút követő években megindult a magyarok bevándorlása. Az első világháború előtt még a nagy számban itt élő németeknek sem volt egyházuk, a másodikat megelőzően pedig csupán egy evangélikus lelkész működött a német követségen, mint "Gesandtschaftsprediger". Amikor Venezuela nyíltan a hitleri birodalom ellen foglalt állást, és a német követség elhagyta állomáshelyét, ő is elhagyta az országot. Érdekes azonban, hogy ezekben az időkben a német birodalom erős támogatásával német iskola működött Caracasban és

Maracaibóban. Mindezeket okulva szükségesnek látszott, hogy a világpolitikától függetlenül alakuljanak protestáns egyházak, és meginduljon Venezuelában a különböző nemzetiségű protestánsok lelkigondozása.

A caracasi Közös Egyház után alakult gyülekezet Valenciában, Barquisimétoban és Maracaibóban. Az utolsó mint legkisebb lett San Cristobal, amely ekkor, a gyermekeket is beleértve majdnem száz lelket szolgált. Ezek túlnyomó többsége német volt, s így a maracaibói német lelkész járt át havonta istentiszteletet tartani, kereszteni, esketni, temetni, a konfirmációi előkészítést ellenőrizni. Andesi repülőútján Meridát is meglátogatta - szerdán San Cristobalban tartott istentiszteletet, csütörtökjön Meridában. A lelkész repülő utiköltését a perselypénz mindig fedezte. Az istentiszteleteket eleinte más egyház imaházában tartottuk San Cristobalban, néha a közeli Rubioban. Amikor azonban az egyháztagok száma elköltözés folytán a felénél is kevesebbre csökkent, az vált szokássossá, hogy az istentiszteletek a mi otthonunkban legyenek, ahol a lelkész is megszállt. Itt őriztük az énekeskönyveket, kottákat, liturgiai másolatokat is.

Amikor a maracaibói lelkészi állás betöltetlen maradt, a valenciai - ritkán a caracasi - lelkész jött istentiszteletet tartani, de legtöbbször már csak negyedévenként. A közös magyar-német istentiszteletet itt San Cristobalban Pósfay György és Puky Ákos lelkészek tartották, amíg mindketten meg nem váltak caracasi, illetve valenciai állásuktól. Az évek során - andesi utuk alkalmával Riseveben és Kropatschek lelkészek tartottak német istentiszteletet. Spanyol és magyar istentisztelet kétszer volt, Lesko Károly szolgálatával.

Német nyelvű testvéreink egy része ezt a nekünk szóló lelkészi szolgálatot érthető módon kevesellette. Ezért csatlakoztak a helyben működő egyik spanyol nyelvű szektárius csoporthoz. Elég szép számú és intenzív gyülekezeti életet élő csoportot képeznek az adventisták, a Jehova tanúi és a mormonok. Mindegyik saját imaházában dicséri az Urat. A baptistáknak a város magyában van szerény öreg templomuk és mellette iskolájuk, az egyik kertes településben pedig szép, új, nagy templomuk.

A közeli Rubioban működik az "Academia Cristiansen" nevű angol nyelvű amerikai Kollégium kb. 100 bentlakó növendékkel, ugyancsak baptista támogatással. A magyarok ezekben az együtesekben nem találják meg azt, amit vallásos nevelésük, protestáns felfogásuk, gondolkozásmódjuk megszokott, így számukra nem csupán az anyanyelv hiánya az, amiért nem csatlakoznak ezeknek a vallási csoportoknak hitközösségi életéhez.

A magyarok bevándorlása Venezuelába 1948-ban indult meg. Szinte valamennyien a trompilloi és caracasi bevándorló táborokon keresztül érkeztek meg vendéghazájukba. Ebből következik, hogy legtöbbször Caracasban és Valenciában, mint a legközelebbi nagyvárosban telepedett meg, s így e két városban találjuk a legtöbb magyart. Itt találtak megfelelő munkát, megélhetést és megfelelő életviszonyokat. A többi magyar szétszóródott egész Venezuela területén. Az Andokban csak igen kevesen telepedtek meg. Ezért nem lehetett szó magyar társadalmi életéről, még kevésbé a magyar protestánsok önálló vallási tömörüléséről. Gyermekeim, amikor a tízes éveiket taposták, a baptisták spanyol nyelvű gyülekezetének vasárnapi iskolájába jártak. A két idősebbet magam készítettem elő konfirmációra; a harmadik egy ügyesen megszervezett konfirmációi táborban vett részt, és készült elő; a legfiatalabbat pedig maga Pósfay György lelkész vette be családi otthonába, hogy ott intenzív tanítás és tanulás révén sajátítsa el a szükséges ismereteket, és lelkiileg megérjen a konfirmációra. A konfirmációi előkészítésnek bizony egészen új, szokatlan, de leleményes és áldott utjai ezek.

Az utóbbi években San Cristobalban protestáns magyarok már csak mi, a legszűkebb körű család vagyunk, és vasárnaponként tartunk magyar nyelvű áhitatot. Ezen szívesen látjuk a róm.kath. magyarokat is, akik a német nyelvű istentiszteleten is mindig részt vettek, sőt némelyik lelki szükségéből, ökumenikus közösségben vallunk urvacsorázott is. Persze nagy élmény számunkra, ha a caracasi lelkész jön hozzánk szolgálni. Ezt úgy igyekszünk beosztani, hogy a vasárnap délelőtt beleessék, amikor is saját templomunkban, saját anyanyelvünkön dicsérhetjük Isten szent nevét, hálát adván irántunk való kegyelméért, erőt merítve a holnap feladataihoz és a reánk váró szolgálathoz. Boldogan várjuk dr. Domján János lelkipásztort, a caracasi új lelkészt, aki rövidesen az Andokban is meglátogatja a protestáns híveket, és kétszer tart istentiszteletet San Cristobalban, és egyszer Meridében.

A sancristobali protestánsok hitéletének gondozására a jelenlegi viszonyok között más más megoldást nem látok, mint a magyar lelkipásztor félévenkénti látogatása, s ugyanúgy a közti negyedévben a német lelkészé.

Nagyon segítene ezenfelül, ha a caracasi magyar istentiszteletet a Himmusz énekléséig bezárólag megkaphatnánk szalagon. Ennek költségeit szívesen fedeznénk, éd módunk lenne arra, hogy vasárnaponként lélekben együtt szolgáljunk Istennek, és épüljünk hitünkben a caracasi gyülekezettel.

A hívő ember örök szükséglete az Isten tiszteletére és a közösség keresésére;

a hitben való nevelés új utjainak keresése és felfedezése a gyermekeink számára;

a felekezeteket összefogó ökumenizmus gyakorlása a Krisztus "mindnyájan egyek legyenek" imádsága szellemében;
az Isten segítő és hordozó kegyelmének megtapasztalása: ezek a vidéki szórvány egyházi élet tapasztalatai és ajándékai - sokféle gondjaink között is.

Dr. Puky Pál
presbiter
San Cristobal

ROZANICH ISTVÁN:

EVANGÉLIUMI VERS

... a kísértő szél dühöngve jár,
vad hullámot a vízre vet,
sötét haboknak mély méhe vár,
hitvány kis hajónk megremeg.

Evezőnk törve, jó kötelünk
a víz könnyű prédája lett,
nem lát partot rémült szemünk,
csak tajtékot fejünk felett.

Ints, Urunk, a sebes viharnek,
zugó torka ne nyeljen el,
hiveid, oh vízbe halnak,
amíg Te alszol csendesén.

Ébredj, mert hajónk merülni kész,
a réseken át a víz zuhog,
alvásod mély, s nem érti ész,
hogy lehet álmod ily nyugodt . . ."

" . . . én, az Ur, parancsolom neked,
hogy ringasd te viz a hajót,
s halljátok szómat vad szelek:
dudoljatok most altatót . . ."

Elült a vihar. Hullám se reng,
a könny Simon arcára hull,
térdelnek mind, és elmereng
szemük az Uron szótlánul.

Rozanich István szerkesztő, jeles tollu emigráns magyar közíró második verses kötetéből, "A másik partról" c. könyvből való a fenti evangéliumi ihletésű vers. Örömmel közöljük.

A. C. CLUNY-ÁGOSTA-AUGSBURG-CARACAS

GONDOLATOK AZ ÁGOSTAI HITVALLÁS KELETKEZÉSÉN ÉS 450 ÉVFORDULÓJÁN

Az egyház feje, Krisztus: örök, de az egyház, mint Krisztus földi teste és mint szervezet ki van téve a történelem hullámzásának. A keleti egyház a dogmák iránt mutatott előszeretettel, s a külsőségek szigorú őrzésével az évszázadok során az elmerevedés felé hajlott. A nyugati kereszténység már a legrégebbi időkől kezdve rugalmasabb volt: a tartalmat fölébe helyezte a formáknak, és így mindig, még a legválságosabb órákban is, képes volt ki-termelni magában és magából a megújító lelki folyamatokat.

A VI-VII. századbéli ir és skót kereszténység bizony messze állott az akkori Rómától. Mégis mikor Alcuin áthozta tanait a kontinensre, nemcsak a germán törzsek tértek meg, hanem megszületett a Cluny névvel fémjelzett reformáció is. A szerzetesek az elvenult remeteskedés helyett a világban dolgoztak, a vallás tanítása mellett földművelést is tanították. Vendégszeretetükkel példát adtak a népnek, amelynek kebelén belül éltek, és a függetlenségüket felhasználták a világi, sőt püspöki felsőbbség dorgálására is. Még azt is elfogadták volna, hogy egy általuk rossznak ítélt pápát - melyből akkor éppen elég akadt - egy jó császár elmozdítson a pápai trónról. Hildebrand, a későbbi nagy VIII. Gergely pápa éppen a cluny eszmék alapján tisztította meg és szervezte át az egyházat. Ennek a nagy első "reformációnak" köszönhető a pápaság és a nyugati kereszténység egyik nagy virágkora.

De multak a századok, és az egyházi szervezetet éltető hit újra hanyatlásnak indult, s helyét a hatalomvágy foglalta el. Erkölc helyett pompa, lélek helyett földi javak uralkodtak. A nagy reneszánsz pápák művészeti hagyatéka vetekszik ugyan a leggazdagabb világi uralkodókéval, de lelki, erkölcsi hagyatékuk sivár.

Ebben az elanyagiasodott világban újra egy szerzetes, Luther Márton ágostonrendi barát emelte fel szavát, és az emberiség vallásos vágyát kifejezve újra a hitet tette az arany helyébe. 1517. október 31-én kiszegezett 95 tétele nem szakadást, hanem megújítást követelt. Az emberi gyarlóság és a hatalom önkénye tette, hogy mégis szakadás lett az eredménye: a hatalma tetőpontján álló császár nem volt hajlandó eltűnni, hogy vallási vita csökkentse a hatalmát. A wormszi birodalmi gyűlés Lutherre ki-mendta a birodalmi átkot.

A következő évtizedben azonban két táborra szakadt Európa

és a császár, V. Károly újra birodalmi gyűlést hívott össze, ez alkalommal Ágosta /Augsburg/ városába, hogy kiki szabadon adja elő véleményét a lutheri tanok mellett vagy ellen. Ekkor született meg a 28 cikkelyből álló irat, melyben Melancthon Fülöp összegezte a lutheri tanokat, és amelyet ma ágostai hitvallás néven ismerünk. Központjában a hit által való megigazulás áll, és az a Krisztus, aki "magára vette az emberi természetet, hogy az isteni és emberi szétválaszthatatlanul összekötve egyetlen személyben legyen. Az ember érdemből nem igazulhat meg, csak "ingyen, Kisztusért." A jócselekedetek nem az üdvösség elnyerésének feltételei, hanem a hívő élet gyümölcsei. A Biblia és az ige hirdetése kerül a központba: "A hitről szóló tanításnak kellene a fődolagnak lennie az egyházban." A tanítás a lelkész főkötelessége, akinek a tiszte "szolgálat". A Hitvallás az egyházi szolgálatot a lelkészen túl a hívőkre is kiterjeszti. Az egyházi élet alapja a gyülekezet, és a hívők közössége bizonyos értelemben mind végez papi kötelességet.

Az Ágostai Hitvallás ismertetése nem alkalmi cikk, hanem a mindennapi egyházi élet és nevelés dolga. De jegyezzük meg az évszázados emlékezés alkalmával itt most különösen azt, hogy nem a szakadásról hanem a megújodást akarta szolgálni. "Semmit sem mondtunk itt sértő szándékkal", mondja egy helyen. Vagy másutt: "Az egyház valódi egységéhez elegendő, hogy egyetértés legyen az evangélium tanításában, és a szentségek kiszolgáltatásában. De nem szükséges, hogy az emberi eredetű egyházi szokások és szertartások mindenütt egyformák legyenek."

Miért különösen fontos ma a hitvallásunk békülékeny szelleme? Azért, mert a róm. kath. egyház is ma, négy évszázados fejlődés után ma már ott van, hogy egy biboros a lelkében közelebb állhat egy protestáns lelkipásztorhoz, aki szolgálatát hivatás szerűen tölti be, mint a reneszánsz nagyvilági, pompában és hatalomban élt biborosaihoz. A lényeges tanbeli eltérések fennállnak ma is, és jelentőségüket valamilyen langymeleg, mesterséges, vagy külsőséges egységért nem szabad tagadni. De lassan kölcsönösen mindjobban belátjuk, hogy az, ami elválaszt, ma már nem olyan alapvetően fontos, mint hogy 450 éve hirdették. Vajon nem mélyen ökumenikus jellegű-e az a felfogás, hogy az igazi megbékélés nem a különbségek megszüntetésében áll, hanem abban a folyamatban, amelynek során "a fennálló különbségek elválasztó jellegüket elveszítik."

Igy érkezünk el 1530-tól 1981-be, Clunyn és Ágostán keresztül Caracash. Itt is érezzük, hogy sem az atheista materializmus, sem a konzerv materializmus által felhalmozott vagyon és

hatalom nem oldhatja meg az emberiség kérdését, de még a pusztaság fennmaradást sem. A hatalom és a vagyon hit nélkül és béke nélkül: por és hamu.

A mai nagy, egyeteme válságban megint a hit megújodását várjuk, amely által megújodhat az emberiség élete. S a hit megújodásának első lépése a keresztyén és keresztyén közötti szakadékok betöltése. Ha sok csalódást kellett is megérni, a magunk, hit által teremtett és életetett kis köreiből munkálhatjuk az eljövendő nagy holnapot. Megköszönjük Istennek azt az ajándékát, amit az Ágostai Hitvallásban adott. De akár ágostai, akár helvét hitvallás szerint vagyunk keresztyének, ugyanakkor tudunk a római katolikus hívek és egyház tisztelő barátai lenni. Mondjuk ki: testvérei - a Krisztusban.

Vladár Pál

MOSOLY A GYÜLEKEZETBEN

"JÁNOS BÁCSI"

A Magyar Ház agilis gondnoknője, gondolva a legkisebbek vallásos nevelésére is, meghívta a lelkészt, hogy tartson vallásos beszélgetést az ovódásokkal.

Amikor a lelkész bement a gyerekekhez, az ovónéni kedvesen és illendően bemutatatta, hogy eljött hozzájuk a "nagyiszteletű" bácsi. A lelkész megmondta utána, hogy ez igaz, de szólítsák csak János bácsinak, ha kérdeznek valamit.

Ugy látszik, ezt jól megjegyezték maguknak, mert amikor az eleven közbeszólásokkal tarkított beszélgetés és imádkozás után a új ének tanulás után megkérdezte a gyerekektől a lelkész, hogy most már maguktól is tudnak-e énekelni valamit, akkor mind a 25 gyermek bátran felelt, hogy: i----gen, és az ovónéni kezdetét meg sem várva harsányan belevágtak az ismert gyermekénekbe: "János bácsi keljen fel...harangoznak délre."

Az eleven "kommunikációs élmény" hatása alatt a lelkész rögtön ki is jelentette, hogy megérdemlik, és megkapják a fejenkénti egy szem cukrot. Magában legfeljebb arra gondolt, hogy ha legközelebb elmegy, akkor nem minden gyermeki kajánság nélkül azt fogják neki énekelni kedveskedésül, hogy: "János bácsi a csatában. . . elesett egy fűszálban."

Hiába /és hála Istennek/, a caracasi ovódásaink tudnak magyarul.

AZ "UTITÁRS" magyar nyelvű egyházi lap, melyet hiveink rendszeresen megkapnak a templomi istentisztelet után, most tölti be megjelenésének 25. évfolyamát. 25 év nagy idő még egy otthoni lap számára is, hát még az emigráció szakadatlan és őrülő változásai közt megjelenő egyházi ujság életében. Ugy érezzük, hogy mértéktartó és mégis meg nem alkuvó szellemű hiteles tájékoztatása, hitet erősítő biblikus teológiai felfogása nemcsak az evangélikus olvasók táborának adott segítséget, támaszt, erőt az elmúlt két és fél év tized során.

Főszerkesztője Terray László, akinek imádságát lapunk jelen számában a szórvány istentiszteleti liturgiában közöltük. Mi is hálával vettük a lap szolgálatát. További munkájára Isten áldását kérjük.

JUBILEUM, PÓSFAY GYÖRGY, aki kerekén két évtizeden át volt a caracasi magyar protestáns gyülekezet szeretett lelkésze, ez év június 16-án töltötte be 60. születésnapját.

Munkájára, melyet a Lutheránus Világszövetség genfi központjának az Egyházi Együttműködési Osztálya vezetőjeként végez, továbbá életére, szeretteire Isten iránti hálával kíván áldást a caracasi magyar gyülekezet, s a közös "Feltámadás" Egyház.

A LEPRA, vagy bélpoklosság a bibliai kor gyógyíthatatlan betegsége volt. Csak Jézus szabadította meg a hozzá forduló és benne hívő betegeket a szörnyű kórtól /Luk 17/.

Most olvassuk, hogy Mester László professzor a betegség hatásos ellenszerét találta meg, és eredményesen alkalmazza. A "desoxy-fructe-serotonin" nevű szer felfedezéséért - melynek alapsanyagát az emberi szervezetben találta meg - a magyar /erdélyi/ származású professzort a nemzetközi Mitsuda díj aranyérmével tüntették ki. Az érmet kétévenként adományozzák, és e kitüntetésben Albert Schweitzer is részesült.

HAZAI ÜDVÖZLET, Dr. Tóth Károly dunamelléki püspök dr. Domján János lelkészhez intézett levelében örömet fejezte ki a caracasi protestáns gyülekezetéről vett kedvező hírek felett, és meleg köszöntését küldte a caracasi gyülekezetnek és presbitériumnak. Meltatta, hogy az emigrációs gyülekezeti munka nagy hozzáértést, odaadást és főleg imádkozást igényel, s kifejezte, hogy Domján János

lelkészi szolgálatát sok szeretettel és imádsággal kíséri figyelemmel.

Ugyanakkor megleghangu levél érkezett a dunamelléki esperesi kollégium tagjaitól is. Többek között ezt írták: "Színes és érdekes munkád ha sokban különbözik is az itthoni gyülekezeti élettől, mégis ugyanannak az Urnak és ugyanannak a népnek a szolgálata.

Munkádban imádságainkkal melletted állunk, a gyülekezet minden tagját nagy szeretettel köszöntjük, életedre és minden szolgálatodra Isten áldását kérjük."

/A caracasi gyülekezeti munkáról már jelentek meg hírek a hazai egyházi sajtóban./

A caracasi magyar gyülekezet presbitériuma legutóbbi gyűlésén köszönetét fejezte ki a jókívánásokért, és az elnökség hasonló módon viszonzta.

ÖKUMENIKUS SZELLEMBEN

AUGUSZTUS 20 ÜNNEPE

A caracasi róm. kath. egyház aug. 16-án, vasárnap délelőtt ünnepi külsőségek között emlékezett meg István királyról, az egyháza első szent királyáról.

Az ünnepi misét Mons. Miguel Delgado caracasi püspök celebrálta, és ennek keretében

négy növendéket bérmált.

Az ünnepi igehirdetést dr. Domján János caracasi protestáns magyar lelkész tartotta. Beszédében kiemelte, hogy az országalapító király életszentsége elsősorban abban állt, hogy népe és nemzete egységének megteremtésére szentelte életét, és ezt az egységet a keresztyén hit elterjesztése által akarta elérni. Az élő, szentistváni örökség ma: egyesítő új magyarságtudat és élő keresztyén hit.

A Guadalupe kápolnát megtöltötte a hívek serege, és sokan részt vettek a szentmisén a protestáns egyház tagjai közül is. Az egyház énekkara az alkalmi ünnepi népekeken kívül énekelt a klasszikus vallásos zeneirodalom műveiből, és a végén a gyülekezettel együtt énekelte a pápai, a venéz és a magyar himnuszt. Gróza József lelkész tapintattal és jó ökumenikus szellemben szervezte meg az ünnepi alkalmat. Az ökumenikus keretek között tartott ünnepi mise a két egyház hívő közösségének első hivatalos találkozója volt, amióta Domján János lelkész szolgálatba lépett, és mindkét részről

örömet és reményt keltett a további testvéri együttműködés felől.

A CARACASI KIS SPANYOL GYÜLEKEZET. a megalakulása óta a magyar gyülekezet szívességéből ingyenesen használhatta a postafiókot, az apartadot.

Amikor most a magyar gyülekezet saját kezelésébe átvette a postafiókját, azonos feltételek mellett továbbra is biztosította a spanyol gyülekezetnek és lelkészének az érkező postája továbbításáig saját postafiókhoz jut.

ÚJ LELKÉSZ A TESTVÉR NÉMET GYÜLEKEZETBEN.

H. Kropatschek német lelkész öt évi szolgálat után hazatért Németországba. Utóda Wolfgang STORCH lelkész lesz, aki augusztus végén foglalja el állomáshelyét. Beiktatása augusztus 30-án, vasárnap este megy végbe a 7 órakor kezdődő ünnepi istentiszteleten, a többi "nyelvi" gyülekezet lelkészeinek részvételével.

Az új lelkészt a magyar gyülekezet részéről szeretettel köszönjük, és szolgálata elé az együttműködés reményében tekintünk.

MOSOLY A GYÜLEKEZETBEN

KUTYA A TEMPLOMBAN

Azt hiszem, mindnyájan ismerjük Mark Twain klasszikus történetét a kutya kalandjáról a szarvasbogárral a templomban. A mi történetünk egyszerűbb és "csöndesebb", de ez is megtörtént - minálunk./

A magyar lelkész felesége gondozásra elfogadta Buksit, a magyarul is értő spánielt, amíg gazdája, a lett lelkész szabadságra ment. A kutya, "aki" különben a Maroncita névre is hallgat, elkísérte a lelkészt és feleségét a templomig, s észrevétlenül befeküdt a bejárati szőnyegre. Amikor észrevették, szépen kivitték, de újra befeküdt. Harmadszorra maga a lelkész felesége fogta nyakon és távolította el csöndben.

A kis Attila, aki apja mellett éberrel figyelte az eseményeket, ekkor kétszeresen fordult az apjához. -Hát nem szörnyű, supta, hogy Erzsi neni kiviszi a kutyát, amikor láttam, hogy éppen imádkozni akart. -Honnan tudod? -Hát összerette a két első lábát.

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

RENDKIVÜLI KOZGYÜLES. Amint a Gondnoki Jelentésben olvashattuk, a Presbitérium szept. utolsó vasárnapjára, 27-re összehívja egyházunk Rendkívüli Közgyűlését, hogy felhatalmazást adjon az első félelvi tulkiadások kifizetéséhez, és a gyülekezet tagjai szorgalmával megoldja a rendkívüli es elkérhetően kiadások fedezetül szolgáló összegek előteremtését.

Kérjük, a gyülekezet minden tagja tartsa szívügyének és egyháza iránti kötelességének a közgyűlésen való részvételt, mert csak a hivek maguk oldhatják meg az egyház fenntartásának kérdéseit.

FIATAL FÉRFIAK ÉS NŐK ÓRÁJA. A minden hónap első hétfőjén este 7 órai kezdettel tartott fiatal férfiak és nők órájára a nyáron is összejöttek itthon tartózkodó fiaink és leányaink.

Szeptember, illetve október első hétfőjén már várjuk azokat a fiatalokat is, akik ősztől ígérték részvételüket. Korhatár: 18-40 év. Házastársakat is szívesen látunk. Helye a lelkészlak.

GYERMEKRAJZOK. Junius végén, a hittan- és konfirmációi előkészítő órák befejezése után kiállítást rendeztünk a gyermekek hittanórai rajzairól. A színes és sok esetben sikerült rajzokat két vasárnap a templom kapuajtóin kifüggesztve a hivek is megtekinthették. A rajzok egy részének közlése nyomdatechnikai okokból maradtak eddig a gyülekezeti lapunkból. A rajzokat továbbra is gyűjtjük, és alkalmmal bemutadjuk.

A HITOKTATÁS ÉS KONFIRMÁCIÓ ősszel október első szombatján déli 1/2 1 órakor újra kezdődik. A magyar nyelvű oktatásra várjuk nemcsak a már beiratkozott növendékeket, hanem azokat is, akiket szüleik eddig bármily ok miatt nem jelentettek be vallásoktatásra. Az esetleges idegen nyelvű iskolai vallásos ismeretek közlése nem pótolja az egyházi oktatást, mert itt az oktatáson túl a vallásos nevelést és gyermekeinknek a gyülekezet közösségébe való beépítését is végezzük.

HELYESBITÉS. A lelkészbeiktatásról készült színes fényképeket VÁRADY GÁBOR vette fel, és nem "Szilágyi István", amint elírás miatt tévesen közöltük. Ünneviszi felvételekhez gratulálunk.

BIBLIÁK, KÖNYVEK, UJSÁGOK, FOLYÓIRATOK. Hiveink közül sokan nem tudják, hogy az elmúlt évek során hasznos, és építő lelki olvasmányok, vallásos könyvek gyűltek össze a lelkesi iroda könyvespolcain, nagyrésztben Pósfay György lelkész gyűjtése nyomán, amit legujabban friss magyar evangélikus kiadványokkal Brachna Gábor ny. fősperes kiegészített.

Örömmel közöljük hiveinkkel, hogy a napokban 7 könyv csomag érkezett a református zsinati osztályról Budapestről a gyülekezeti munka elősegítésére. Néhány kiadvány címét felsoroljuk:

teljes Biblia, Károli szöveg és új fordítás; nagy alaku /"öregbetűs"/ és kis alaku Enekeskönyv; Korálkönyv; Bottyán: Hitünk hősei /egyház történeti életrajzok/; Kincsesláda I. II. /elbeszélések/; Templomablak /magyar- és világirodalmi vallásos versek/; Egyházunk szeretetszolgálat; A Magyarországi Református Egyház diakóniája; Bolyki: Ki a mi Istenünk stb. Már régebben megérkezett dr. Tóth Károly püspök: Örömhír - békeüzenet c. könyve.

A fenti művek új vallásos irodalmunk legkedveltebb darabjai. Hiveink a régi evangélikus kiadványokkal együtt házi, családi olvasásra kikölcsönözhetik, vagy saját számukra megrendelhetik.

Ugyancsak kölcsönözhető időszak kiadványok: Evangélikus Élet, Reformátusok Lapja, Lelkipásztor, Teológiai Szemle, továbbá: Utitárs, Csendes percek /amerikai napi elmélkedések/, Bethlen Naptár stb.

RAJZAINK. Az "Üzenet" jelen számának szövegközi díszítő rajzait SZENDRŐI IRENE iparművész, a Budapest-Külső-Józsefvárosi egyház tagja festette. Nyomdatechnikai okok miatt csak fehér-fekete színben közölhetjük a finom színhatású képeket.

TEMETÉS

Velits Miklós hamvait, aki 10 éve hunyt el, 3 éve elhunyt felesége, szül. Baráthy Izabella utolsó kívánságához hiven most helyezték el a feleség "estei" temetőben nyugvó hamvaihoz. Az exhumálás után az egyházi szertartást augusztus 15-én dr. Domján János lelkészünk és Gróza József róm. kath. lelkész végezte el a temetőben ismerősök és jóbarátok jelenlétében. Dr. Domján János - a gyülekezet nevében - piros-fehér-zöld színű, és remzetszínű selyemszalaggal átkötött virágosokrot helyezett el a sírra.

A szertartás után megtekintette a temető "magyar" részlegét is, és virágot helyezett el Dömötör Ede páter sírjára.

CONGREGACION HUNGARA
Apartado 68.360 Altamira
CARACAS 1062-A

IMPRESOS

NO COMERCIALES

Istentiszteleteink:

Caracas: Minden vasárnap d. e. 9-kor

Urvacsora: a hónap első vasárnapján.

· aiencia: a hónap második vasárnapján d. u. 5-kor

Lelkészi iroda telefon száma: 33 73 52

Az üzenet szerkesztői: Dr. Domján János

Éva de Matute

Dr. Vladár Pál.

Örülénk, ha híveink-olvasóink megírnák, hogy jónak találták-e az "Üzenet" jelen számának szerkesztését, s azt is, hogy a következő számokban miről szeretnének olvasni.

Lelkészi hivatal és templom címe: Prolongación 4a Av.
con 3a Transversal de Altamira, Quinta "La Reforma",
Urb. La Castellana, Caracas 1062-A Venezuela